

ساخت تمدن‌ها امری تدریجی و انباشتی، و در یک بستر زمانی طولانی است. تمدن غرب، از عصر رنسانس به بعد (یعنی بیش از چهارصد سال پیش) حرکت جدید خود را آغاز کرد و بعد از گذشت دو سه قرن، تبدیل به تمدن برتر زمان خود شد. «انقلاب اسلامی» که پیامبر آغاز کرد هم سه قرن طول کشید تا به تمدن برتر عصر خود تبدیل شود. اما نشانه‌های حرکت رو به پیشرفت یک جامعه و تمدن را می‌توان از همان ابتدا ملاحظه کرد.

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال پنجم / شماره ۷۲۶ / دوشنبه هفدهم دیماه ۱۳۹۷

عظمت مردم ایران و هذیان دشمنان

جوان: هفته گذشته در شرایطی که ترامپ و تیم همراهش هنوز نتوانسته‌اند حتی نمایندگان کنگره را در چرایی فرار از منطقه غرب آسیا توجیه کنند، پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا در پی اعلام جانشین وزیر دفاع ایران مبنی بر برنامه ایران برای ارسال سه ماهواره به فضا، دوباره علیه ایران خط و نشان کشید.

اکنون ترامپ و دیگر شرکایش در کاخ سفید هشدار و تهدید علیه ایران را مستمسکی برای توجیه و پوشش شکست‌ها در منطقه قرار داده‌اند و این در حالی است که در این هذیان‌گویی به‌ناچار عزت و اقتدار ایران را بهانه قرار داده‌اند، یکی قدرت و توان موشکی ایران را هدف گرفته و با ادعای حمایت از مردم ایران در عین حال اذعان می‌کند که علیه همین مردم بی‌ظن‌ترین و شکننده‌ترین تحریم‌ها را اعمال می‌کند و نتوانسته آن‌ها را تسلیم کند و آن دیگری که قبلاً هر شب خواب تظاهرات و اعتراضات مردم ایران را می‌دید و اکنون به آخر هفته بسنده کرده است، آرزو می‌کند که ایران در برابرش پای میز مذاکره بنشیند و این در حالی است که وقتی از همسایه جنوبی ما که تنها در همین ماه‌های اخیر با چند قرارداد تنها ۵۰۰ میلیارد دلار باج‌گرفته سخن به میان می‌آورد، از او به‌عنوان گاو شیرده نام‌برده و باصفت «کوفتی» تحقیرش می‌کند. برای مردم ایران همین عظمتی که دشمن به‌ناچار به آن اعتراف می‌کند باید کافی باشد تا در مبارزه خود برای شکست و تسلیم دشمن در این آخرین گام پابرجا مانده تا بتواند ثمره پیروزی‌هایش را یکجا به آغوش بکشد.

به نام خصوصی‌سازی به کام اشراف و اشک تمساح برای کارگران!

کیهان: در برخی اعتراضات اخیر در گوشه و کنار کشور، به وضوح می‌توان رد پای خصوصی‌سازی آلوده را دید. یکی از بارزترین نمونه‌های این ماجرا صنایع نیشکر «هفت تپه» است. شرکتی که در سال ۱۳۹۴ اعلام شد ورشکسته است و عده‌ای می‌گفتند با واگذاری آن به بخش خصوصی رونق گرفته و ۲۰ هزار شغل جدید ایجاد خواهد شد. اما نتیجه این واگذاری بدون تدبیر فقط تشدید مشکلات شرکت بود. این شرکت با پرداخت ۵ درصد مبلغ قرارداد (۶ میلیارد تومان) بصورت نقد و بقیه مبلغ (۲۸۵ میلیارد تومان) بصورت اقساطی و هشت ساله به دو جوان ۳۰ ساله واگذار شد.

خصوصی‌سازی از هدف تا اجرا: قرار بر این بود که با خصوصی‌سازی دولت وظایف بنگاه‌داری خود را کم کرده و به این وسیله خود را کوچک و چابک سازد. اما رویایی نیز برای صنایع و بنگاه‌های اقتصادی وجود داشت. این طرف ماجرا نیز قرار و مدارهایی بود که اصلی‌ترینش خارج کردن صنایع از حالت ایستایی و خمودگی با دستان خصوصی‌سازی بود.

چرا که وقتی شخص یا اشخاص حقیقی صاحب بنگاه اقتصادی باشند در وهله اول برای جانماندن از کورس رقابت در بازار و در مرحله بعدی با هدف نخستین شدن یا بهترین شدن تلاش مضاعفی به خرج خواهند داد.

اشراف و شکار صنایع: برای حصول به چنین منظورهایی چه کاری باید کرد؟! سؤالی ساده با پاسخی تقریباً معلوم برای همه باید در واگذاری‌ها دقت شود تا خریداران از جان و دل مشتاق آن صنعت بوده و در پی اعتلای آن مجموعه باشند، به بیان دیگر اینکه برای تصاحب آن بنگاه «اهلیت» و سابقه و تخصص در آن صنعت داشته باشند.

اما عملاً آنچه رخ داد چیزی جز این نبود: به نام خصوصی‌سازی به کام اشراف! معیار سازمان خصوصی‌سازی بود که هر کسی پول داشت و آورد می‌تواند بخرد! اینگونه صنایع کشور را به لبه پرتگاه رساندند. بنگاه‌هایی که در معرض واگذاری قرار می‌گرفتند یا می‌گیرند گاه مقدار قابل توجهی زمین با ارزش دارند. مانند مجموعه رشت الکترونیک و گاه ماشین‌آلات یا مقدار قابل توجهی از ضایعات که در طول سال‌ها انباشته شده و همین طمع اشراف را برمی‌انگیزد تا به شکار صنایع بیایند و به منقرض کردن آنها دامن بزنند!

در سازمان خصوصی‌سازی چه خبر است: اما خصوصی‌سازی دقیقاً نتیجه‌ای خلاف هدف اصلی آن بار آورده؛ یعنی نه دولت کوچک شده و چابک و نه آن بنگاه‌ها و صنایع از خمودگی خارج شدند. حتی برای برخی از این بنگاه‌ها وضعیت به مراتب بدتر شده و در آستانه ورشکستگی قرار گرفته‌اند.

بدون هیچ سابقه‌ای: یکی از نزدیک‌ترین معیارهایی که برای واگذاری صنایع اهمیت دارد، داشتن سابقه مرتبط است. یعنی فرد یا افرادی که در آن صنعت سابقه‌ای دارند اهلیت تصاحب آن صنایع را دارا هستند. اما متأسفانه در واگذاری‌ها به تنها چیزی که توجه نشده است همین موضوع سابقه در صنعت موردنظر است.

یک آرزو: واگذاری مولد از گاوصندوق دولت: شعار کوچک کردن دولت از جانب افراد بسیاری داده شده است اما در عمل آیا می‌توان گفت که در آن مسیر حرکتی شایسته انجام شده است؟ رئیس‌جمهور در روز تقدیم لایحه بودجه ۹۸ به مجلس گفت: «ثروت و دارایی فراوانی داریم منتها این ثروت‌ها را همه در گاوصندوق گذاشته و قفل شده است. دولت دارای با ارزش‌ترین زمین‌ها در داخل شهرها، در کنار شهرها و در مناطق مختلف کشور است و این زمین‌ها را قفل کرده است.»

نامه ۵۵ نماینده به قوه قضائیه: چندی پیش ۵۵ نماینده مجلس از رئیس‌دستگاه قضایی درخواست شده است «تا با تشکیل شعبه‌ای ویژه و با نظارت عالیه جنابعالی، کلیه پرونده‌های مربوط به خصوصی‌سازی مطابق قانون، تجمیع و به تخلفات و اتهامات احتمالی، رسیدگی دقیق صورت گیرد. در این راستا تقاضا دارم تدابیر قضایی لازم جهت امکان دسترسی به متهمان در زمان رسیدگی به پرونده‌ها اتخاذ شود.»

Hamid Fatahi

@fatahi_ir

Farsna

رشد ماهانه ده درصدی ترافیک پیام‌رسان‌گپ، نشان از افزایش کیفیت محصولات بومی دارد. جهت گسترش خدمات پیام‌رسان‌ها به امور شهروندی، خدمات دولت الکترونیکی طی دو هفته آینده از طریق پیام‌رسانها قابل دسترس خواهد بود.

Seyed Abbas Araghchi

@araghchi

امروز در سفر به شهر مزارشیرف توفیق بازدید از ساختمان سابق سرکنسولگری جمهوری اسلامی ایران و محل شهادت دیپلمات‌های کشورمان دست داد. خون شهدا مسئولیتی سنگین بر دوش همه ما قرار داده است که برای ادای آن خون دل بسیار باید خورد. نگاه ما به آینده است اما گذشته را هرگز فراموش نخواهیم کرد.

ابوعطا و بوق براندازی

صبح نو: حدود یک سال و اندی تا انتخابات مجلس مانده؛ اما چون آب در حال بالا رفتن است، برخی نماینده‌ها، آواز ابوعطای‌شان بلند است؛ کسانی که هیچ خبری از آن‌ها در طول این سال‌ها نبوده و متأسفانه عمدتاً عضو فراکسیون دوم خردادی مجلس‌اند که در وضع کنونی دولت و ملت شریک‌اند و معمولاً دغدغه‌هایی غیرمعیشتی و عمدتاً سیاسی دارند. در تازه‌ترین مورد؛ یک نماینده در موضع‌گیری عجیب، با مقایسه وضعیت شوروی سابق که کلاhek هسته‌ای داشته، نظام را به فروپاشی خیابانی وعده داده است.

تحلیل اینکه او از چنین واقعه‌ای خبر دارد یا نه و در گردونه اطلاعاتی چه جریانی قرار دارد، برعهده دستگاه‌های امنیتی است که ان‌شاءالله به وظیفه خود عمل می‌کنند؛ ولی این سطح از خودباختگی از یک نماینده مجلس که کمپین انتخاباتی خود را بر مبنای پشت کردن به آرمان‌های ملی قرار داده، نادر و قابل تأمل است. این‌گونه سیاست ادامه همان گرایش‌هایی است که در مجلس ششم برنامه‌هسته‌ای را به سخره گرفتند و خواستار بسته شدن رآکتورهای اتمی‌کشور شدند و حالا که ایران به در خیمه معاویه رسیده، می‌گویند که باید از منطقه پای خود را بیرون بکشد. چرا؟ چون آن‌ها تصور می‌کنند که باید با این روش مشکلات داخلی - که باز هم ناشی از انتخاب‌های نادرست و ندانم‌کاری‌های آن‌هاست - و ناکارآمدی‌شان جبران شود. حضرات کلاه‌تان را بالاتر بگذارید... ادعاهای واهی‌تان فقط شبیه بوق‌های رسانه‌های برانداز است.

به حذف نرده‌ها بسنده نشود

آرمان: چندی است که ائمه جمعه بر حذف میله‌هایی تأکید دارند که میان مردم و آنهاست و هدف این اقدام را نبود فاصله میان مردم و مسئولان و اعتمادآفرینی عنوان می‌کنند. اقداماتی از قبیل حذف میله‌ها در نماز جمعه در میان مردم و مسئولان کار ارزنده‌ای است، چرا که باید برای حفظ دستاوردهای انقلاب و تحقق آرمان‌های کشور، جامعه فاصله‌ای میان خود و مسئولان احساس نکند اما اقداماتی هم برای حصول به نتایج بهتر وجود دارد که نباید از آنها غافل بود از جمله این اقدامات که سبب افزایش اعتماد جامعه به مسئولان می‌شود در موضوع حل معضلات و مشکلات اقتصادی، بهبود وضعیت اشتغال جوان‌ها و غیره است که باید مسئولان درصدد محقق کردن آنها باشند و این موضوعات را در اولویت نخست خود قرار دهند. این اقدامات در کنار حذف نرده میان مردم و مسئولان در نماز جمعه نتایج خوبی به دنبال خواهد داشت. چندی پیش حذف نرده میان مردم و مسئولان در نماز جمعه تبریز مطرح و با استقبال زیادی مواجه شد. بنابراین اینگونه رفتارها سبب رضایتمندی جامعه می‌شود، اما نیاز است به تمام ابعاد توجه شود یعنی مردم باید احساس کنند که مسائل از شکل صوری و ظاهری خارج و مردم احساس نزدیک‌تری در صحنه عمل و اقدام از مسئولان شاهد هستند که از جمله این اقدامات می‌توان به کم کردن فاصله حقوق‌ها اشاره کرد که به‌زعم برخی نتایج بهتری از حذف میله‌ها در نماز جمعه دارد.

مردم باید احساس کنند که حرفشان اثرگذار و انتقاداتشان شنیده می‌شود مانند انتقادات اقتصادی اخیر که جامعه جویای این سوال بود چرا در زمان افزایش قیمت ارز نرخ مایحتاج روزانه افزایش پیدا کرد، اما با کاهش نرخ ارز کاهش قیمت کالاها را شاهد نبودند. این سوالات درد مردم است که پاسخی به آن داده نشد. بنابراین در کنار کاهش فاصله میان مردم و مسئولان باید به موضوع نظارت بر بازار هم توجه شود، چرا که در این صورت اعتماد مردم به مسئولان افزایش بیشتری

پیدا می‌کند. خطیب جمعه محترم باید در کنار تاکید بر حذف زرده میان مردم و مسئولان، دردهای مردم را به صورت صریح و شفاف بیان کند و خواستار رسیدگی فوری به مشکلات جامعه شود. البته مردم هم باید اقداماتی داشته باشند از جمله اینکه از مسئولان درخواست ارائه راه‌حل برای عبور از مشکلات را داشته باشند. در عین بیان مشکلات مردم در نماز جمعه یا تریبون‌های عمومی، باید از همین تریبون‌ها به ارائه راهکار هم پرداخته شود.

مرحله آخر رقابت ایران و آمریکا در عراق

الجزیره: امسال، سال خطرناکی برای عملیات سیاسی و نظامی فعلی در عراق خواهد بود؛ از این حیث که می‌تواند سال مقابله مستقیم بین ایران و آمریکا در عراق باشد. سفر ترامپ به عراق و بی‌توجهی او به دیدار با مسئولان عراقی، دربردارنده پیامی بود مبنی بر آنکه دولت آمریکا تشکیل دولت عراق را کاملاً براساس دیدگاه ایران می‌داند و این به معنای اعتراف غیر مستقیم ترامپ به نفوذ ایران در عراق است. ایران و آمریکا برای موفقیت در میدان عراق اهرم‌هایی دارند و این مساله ای است که درگیری بین این دو را دشوار می‌کند؛ ایران مرزهای زمینی طولانی با عراق دارد و از ده سال پیش تا کنون، از تاثیرگذاری بیشتری در عراق برخوردار بوده و توانسته است احزاب و شخصیت‌های نزدیک به خود را در رأس قدرت در این کشور قرار دهد.

با وجود اختلاف عقیدتی که در مناطق غرب، مرکز عراق و حتی مناطق شمالی مانند نینوا، صلاح الدین و الانبار وجود دارد، ایران توانسته است هزاران نفر از سیاستمداران این مناطق را به خود نزدیک کند و به این ترتیب، تهران از طریق نیروهای وابسته به خود، بر میدان عراق سیطره یافته است، بدون آنکه ارتش خود را به این کشور اعزام کرده باشد.

اما ایالات متحده دو گزینه در برابر خود دارد که هر دو می‌تواند به حضور ایران در عراق ضربه بزند:

اول آنکه بار دیگر مانند سال ۲۰۰۳ نیروهای خود را وارد عراق کند و حاکم نظامی موافق با سیاست‌های آمریکا را روی کار بیاورد، به نحوی که هیچ یک از احزاب فعلی، نقشی در ساختار حاکمیت بر عراق نداشته باشند. البته عملی شدن این گزینه را بعید می‌دانم؛ چرا که دولت آشفته و متزلزل ترامپ توان چنین اقدامی را ندارد.

گزینه دوم، آن است که نیروهای نظامی آمریکا به تدریج وارد پایگاه‌های نظامی پیشین خود در عراق شوند و قوای سیاسی مخالف حضور ایران در عراق را به سمت خود جذب کنند. احتمال عملی شدن این گزینه بیش از مورد قبلی است، اما با توجه به نفوذ ایران در تمام مفاصل دولتی و سازمان‌های دینی، فرهنگی و اجتماعی عراق، تحقق آن برای آمریکا بسیار دشوار است. بنابراین، ۲۰۱۹ سال مقابله، سنگینی یکی از کفه‌های ترازو بر دیگری و درگیری مستقیم یا غیر مستقیم بین ایران و آمریکاست و می‌توان آن را مرحله آخر این بازی دانست؛ به این دلیل که این کارزار در نهایت باید یک پیروز داشته باشد.

